

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/20/EF av 23. april 2009 om skipsrederes forsikring mot sjørettslige krav

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251³, og

ut fra følgende betraktninger:

1. Ett av elementene i Fellesskapets sjøtransportpolitikk er å forbedre kvaliteten på handelsflåten ved å få alle markedsdeltakere til å opptre mer ansvarsfullt.
2. Avskrekkende tiltak er allerede vedtatt i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/35/EF av 7. september 2005 om forurensning fra skip og om innføring av sanksjoner for overtredelse⁴.
3. Medlemsstatene vedtok 9. oktober 2008 en uttalelse der de enstemmig anerkjente viktigheten av at alle medlemsstater anvender protokollen av 1996 til konvensjonen av 1976 om begrensning av ansvaret for sjørettslige krav.
4. Forpliktelsen til å ha forsikring bør gjøre det mulig å sikre bedre vern av ofrene. Den bør også bidra til å fjerne skip som ikke overholder standardene, og gjøre det mulig å gjenopprette konkurranse mellom operatørene. Dessuten har Den internasjonale sjøfartsorganisasjon i resolusjon A.898(21) oppfordret statene til å anmode skipsrederne om å tegne hensiktsmessig forsikring.
5. Manglende overholdelse av bestemmelsene i dette direktiv bør rettes opp. I europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll (omarbeiding)⁵ er det allerede fastsatt at skip som ikke har de foreskrevne sertifikatene om bord, skal holdes tilbake. Det bør imidlertid være mulig å bortvise et skip som ikke har forsikringsbevis om bord. De nærmere regler for bortvisningen bør gjøre det mulig å rette opp situasjonen innen en rimelig frist.
6. Ettersom målene for dette direktiv, som er å innføre og iverksette egnede tiltak for sjøtransportpolitikken, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av direktivets omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål

Dette direktiv fastsetter reglene for visse aspekter ved skipsrederes forpliktelser med hensyn til forsikring mot sjørettslige krav.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på skip med bruttotonnasje på 300 eller mer.
2. Dette direktiv får ikke anvendelse på krigsskip, militære hjelpefartøyer eller andre skip som eies eller drives av en stat, og som brukes i offentlig, ikke-kommersiell tjeneste.
3. Dette direktiv påvirker ikke de ordninger som er opprettet ved gjeldende rettsakter i den berørte medlemsstat, og som er oppført i vedlegget.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- a. «skipsreder» den registrerte eieren av et sjøgående skip, eller enhver annen person som er ansvarlig for driften av skipet, for eksempel totalbefrakteren,
- b. «forsikring» forsikring med eller uten selvrisko, som omfatter for eksempel skadeerstatning av den typen som på det nåværende tidspunkt tilbys av medlemmer av International Group of P & I Clubs, og andre effektive former for forsikring (herunder attestert egenforsikring) samt finansiell sikkerhet som gir tilsvarende dekningsvilkår,
- c. «konvensjonen av 1996» den konsoliderte teksten til konvensjonen av 1976 om begrensning av ansvaret for sjørettslige krav, vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO), som endret ved protokollen av 1996.

Artikkel 4

Forsikring mot sjørettslige krav

1. Hver medlemsstat skal kreve at skipsredere hvis skip fører dens flagg, har forsikring som dekker slike skip.
2. Hver medlemsstat skal kreve at skipsredere hvis skip fører et annet flagg enn medlemsstatens, har forsikring når slike skip anløper en havn under medlemsstatens jurisdiksjon. Dette skal ikke hindre at medlemsstatene i samsvar med folkeretten kan kreve at denne forpliktelsen oppfylles når slike skip seiler i deres territorialfarvann.
3. Forsikringen nevnt i nr. 1 og 2 skal dekke sjørettslige krav som er underlagt begrensning i henhold til konvensjonen av 1996. Forsikringsbeløpet for hvert skip per hendelse skal være det samme som det relevante maksimumsbeløpet for ansvarsbegrensning som fastsatt i konvensjonen av 1996.

Artikkel 5

Inspeksjoner, overholdelse, bortvisning fra havner og nekting av adgang til havner

1. Hver medlemsstat skal sikre at det ved enhver inspeksjon av et skip i en havn under dens jurisdiksjon i samsvar med direktiv 2009/16/EF, kontrolleres at et forsikringsbevis som omhandlet i artikkel 6 finnes om bord.
2. Dersom forsikringsbeviset nevnt i artikkel 6 ikke finnes om bord, og uten at det berører bestemmelsene om tilbakeholding av skip av sikkerhetsårsaker i direktiv 2009/16/EF, kan vedkommende myndighet beslutte å utstede et pålegg om bortvisning av skipet, som skal meddeles Kommisjonen, de øvrige medlemsstatene og den berørte flaggstaten. Når et slikt pålegg om bortvisning er utstedt, skal hver medlemsstat nekte dette skipet adgang til sine havner inntil skipsrederen framlegger forsikringsbeviset nevnt i artikkel 6.

Artikkel 6

Forsikringsbevis

1. Forsikringen nevnt i artikkel 4 skal attesteres med ett eller flere bevis som er utstedt av forsikringsgiveren og finnes om bord på skipet.
2. Bevisene som er utstedt av forsikringsgiveren, skal inneholde følgende opplysninger:
 - a. skipets navn, IMO-nummer og hjemsted,
 - b. skipsrederens navn og hovedforetak,
 - c. forsikringens type og varighet,
 - d. forsikringsgiverens navn og hovedforetak og, dersom det er relevant, forretningsstedet der forsikringen er tegnet.
3. Dersom språket som brukes i bevisene, verken er engelsk, fransk eller spansk, skal teksten inneholde en oversettelse til et av disse språkene.

Artikkel 7

Sanksjoner

Ved anvendelsen av artikkel 4 nr. 1 skal medlemsstatene fastsette en ordning med sanksjoner for overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene håndheves. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Artikkel 8

Rapporter

Kommisjonen skal hvert tredje år, og første gang før 1. januar 2015, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av dette direktiv.

Artikkel 9

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 1. januar 2012 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal sørge for at teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler, blir oversendt Kommissjonen.

Artikkel 10

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 11

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 23. april 2009.

<i>For Europaparlamentet</i>	<i>For Rådet</i>
H.-G. PÖTTERING	P. NECAS
<i>President</i>	<i>Formann</i>

Vedlegg

Den internasjonale konvensjon om erstatningsansvar for oljesølskade, 1992.

Den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 1996 («HNS-konvensjonen»).

Den internasjonale konvensjon om erstatningsansvar for bunkersoljesølskade, 2001 («bunkerskonvensjonen»).

Den internasjonale Nairobi-konvensjon om fjerning av vrak, 2007 («vrakfjerningskonvensjonen»).

Europaparlaments- og rådsforordning (EF)7 nr. 392/2009 av 23. april 2009 om ansvaret for passasjerer ved ulykker til sjøs.

¹

EUT C 318 av 23.12.2006, s. 195.

²

EUT C 229 av 22.9.2006, s. 38.

³

Europaparlamentsuttalelse av 29. mars 2007 (EUT C 27 E av 31.1.2008, s. 166), Rådets felles holdning av 9. desember 2008 (EUT C 330 E av 30.12.2008, s. 7) og Europaparlamentets holdning av 11. mars 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁴

EUT L 255 av 30.9.2005, s. 11.

⁵

Se EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57.